

Димчо Дебелянов

На злото...

На злото в безумния бързей,
пронизван от ледна мъгла,
удавих аз свойте възтързи
и морно отпуснах весла.

Напред ли, назад ли се вгледам,
не виждам, не помня, не знам,
и в немощ пред смисъл неведом,
взор склопвам покрусен и ням.

В тревожна мечта се унасям
и виждам през горестен сплин,
че в някаква светла страна съм
на Бога най-светлия син.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6177>]